

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 66 Sp-1300/2024-26

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Mirni Jakovac, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari stečaja potrošača nad imovinom potrošača Romana Kolarića iz Zagreba, Samoborska cesta 142, OIB: 25911909014, zastupanog po punomoćniku Franu Bazini, odvjetniku u Zagrebu, dana 20. travnja 2026,

r i j e š i o j e

Odbija se prijedlog potrošača Roman Kolarić iz Zagreba, Samoborska cesta 142, OIB: 25911909014, za otvaranje postupka stečaja potrošača, podnesen 2. svibnja 2024., kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Potrošač je podnio prijedlog za otvaranje postupka stečaja potrošača.
2. U Popisu imovine i obveza potrošač je naveo da nema imovinu, dok je u Planu ispunjenja obveza predložio potpuni otpis duga.
3. Na ročištu 12. veljače 2026., potrošač je u svom iskazu naveo da su njegovi dugovi posljedica kredita u iznosu 10.000,00 eura – 15.000,00 eura kojeg je podigao 2011. kako bi otplatio dugove nastale korištenjem kartica i po osnovi prekoračenja po računu te kupio namještaj za dječje sobe, a u to vrijeme je imao dvoje djece i plaću oko 1.000,00 eura. Krajem 2011./ početkom 2012. je osnovao svoju firmu budući je ova u kojoj je radio sve lošije poslovala, ali i ta firma je 2018. otišla u stečaj zbog nenaplaćenih potraživanja.
4. U međuvremenu je dobio još dvoje djece (2013. i 2020.), a nakon rođenja drugog djeteta je u potpunosti preuzeo brigu o djeci budući je supruga zaposlena odnosno ima svoju firmu od siječnja 2025.
5. Supruga kao direktorica firme ima plaću oko 1.000,00 eura (minimalnu direktorsku plaću), a on je zaposlen u toj firmi na sat vremena te ima plaću 150,00 eura mjesečno.

6. Obzirom na takve navode potrošača, sud je istome ukazao da su za donošenje odluke o stečaju potrošača bitne stvarne imovinske prilike potrošača, a ne samo formalne.

7. Nakon navedenog upozorenja i pitanja suda da objasni razloge svoje nezaposlenosti, potrošač je iskazao da radi samo 1h dnevno jer svako jutro vodi najmlađe dijete u vrtić i dolazi po nju oko 13h jer ista pohađa vrtić 4 sata/dnevno te da ima namjeru zaposliti se u supružinoj firmi na punih osam sati dnevno nakon što ista počne bolje poslovati jer posluje svega godinu dana, pri čemu će se možda uskoro stvoriti uvjeti i za zaposlenje na 2 sata dnevno, možda i 4 sata.

8. Na ponovni upit suda iz kojeg razloga već sada nije zaposlen na puno radno vrijeme pa da da dijete boravi u vrtiću svih 8 sati, potrošač je naveo da je razlog to što je tek u rujnu krenula u vrtić pa još plaće jer se nije naviknula.

9. Nakon što je sud ponovno ukazao potrošaču na nelogičnost njegovog iskaza obzirom navodi da je zaposlen na 1h dnevno, a ukupna primanja njega i supruge su oko 1.200,00 eura, od čega alimentacija za djecu iz prvog braka iznosi 250,00 eura, a ostatak iznosa služi za namirenje potreba njega, supruge i dvoje male djece, a potrošač je mlađe životne dobi (1984. godište) i radno sposoban, potrošač je ostao kod svog iskaza.

10. Člankom 2. stavak 1. Zakona o stečaju potrošača (Narodne novine 100/15 i 67/18, dalje u tekstu: ZSP) je propisano da je smisao stečaja potrošača osloboditi poštenog potrošača od preostalih obveza.

11. Poštenje potrošača u smislu članka 2. stavak 1. ZSP-a znači 1) da dugovi potrošača nisu nastali njegovom krivnjom odnosno nisu posljedica njegovog nesavjesnog i neodgovornog postupanja te 2) savjesno i odgovorno postupanje potrošača nakon nastanka dugova što uključuje volju za namirenjem tražbina vjerovnika te odgovorno raspolaganje imovinom kako bi namirio tražbine vjerovnika i prevenirao stvaranje novih dugova.

12. U tom smislu, volja potrošača za namirenjem tražbina vjerovnika podrazumijeva, ako je to potrošaču pravno i stvarno moguće, poduzimanje radnji u svrhu stjecanja imovine dostatne za namirenje tražbina vjerovnika ili barem smanjenje iznosa svojih dugova.

13. Na temelju dokaza izvedenog saslušanjem potrošača, sud je utvrdio da potrošač ne poduzima radnje u svrhu stjecanja imovine kako bi namirio tražbine svojih vjerovnika ili barem smanjio iznos dugova.

14. Naime, potrošač je nakon rođenja drugog djeteta (2020.) u potpunosti preuzeo brigu o djeci, a supruga je bila zaposlena, dok je sada, nakon što je supruga osnovala svoju firmu (siječanj 2025.) u radnom odnosu s radnim vremenom 1h/dnevno te ostvaruje plaću u iznosu 150,00 eura mjesečno, a iz razloga što najmlađe dijete pohađa vrtić u trajanju 4 sata dnevno te se još uvijek prilagođava na vrtić i plaće (u vrtić je krenula u rujnu/2025.), zbog čega potrošač ima obvezu odvođenja djeteta u vrtić te brigu oko djeteta dok dijete ne boravi u vrtiću.

15. Sud smatra da navedeno postupanje potrošača nije opravdano.

16. Naime, nezaposlenost ili radni odnos s skraćenim radnim vremenom si mogu omogućiti samo osobe kojima imovinske prilike to omogućavaju odnosno osobe čija imovina je dostatna za namirenje njihovih potreba te im nije potrebno stjecanje prihoda zasnivanjem radnog odnosa ili zasnivanjem radnog odnosa na puno radno vrijeme.

17. Međutim, osoba koja ima dugove ne može biti nezaposlena niti raditi manje od punog radnog vremena jer sama činjenica postojanja dugova ukazuje da imovina te osobe nije dostatna za namirenje njezinih potreba i potreba osoba koje je dužna uzdržavati.

18. Osim toga, još bitnije, ta osoba ima obvezu namiriti tražbine svojih vjerovnika, što znači i dužnost poduzimanja svih radnji sukladno svojim maksimalnim mogućnostima kako bi u potpunosti namirila tražbine vjerovnika ili barem smanjila iznos svojih dugova, a zbog čega ta osoba ne može odlučiti biti nezaposlena ili sklopiti radni odnos s skraćenim radnim vremenom osim ako postoje iznimne okolnosti koje to opravdavaju.

19. Potrošač je prvo prekinuo radni odnos kako bi brinuo o djeci (2020. – nakon rođenja drugog djeteta), a kasnije je, radi brige o djetetu koje pohađa vrtić u trajanju 4h/dnevno, zasnovao radni odnos na 1h/dnevno, za što ostvaruje plaću u iznosu 150,00 eura, međutim, prema stavu suda, navedene okolnosti nisu opravdani razlog za nezaposlenost niti radni odnos s radnim vremenom na 1h/dnevno.

20. Naime, potrošač je osoba mlađe životne dobi (1984. godište) i radno sposoban, a takva osoba je sposobna biti u radnom odnosu i brinuti o obitelji kao što to čini i znatna većina ljudi te životne dobi.

21. Iako je skrb o djeci i kućanstvu lakša ako jedan roditelj nije zaposlen odnosno ako je posvećen isključivo brizi o djeci i kućanstvu, navedeno si mogu omogućiti samo obitelji čija imovina je dostatna za uzdržavanje svih članova obitelji čak i ako jedan roditelj ne ostvaruje prihode iz radnog odnosa.

22. Međutim, potrošač ima obvezu namiriti tražbine svojih vjerovnika, za što njegova imovina nije dostatna, slijedom čega se isti ne može odreći i novčanih sredstava koje bi mogao steći po osnovi radnog odnosa jer su mu ta sredstva potrebna za namirenje tražbina njegovih vjerovnika.

23. U tom smislu, sud ističe da briga o dvoje zdrave djece od kojih je jedno u trenutku prestanka rada imalo osam godina, a drugo godinu dana (pod pretpostavkom da je supruga koristila porodiljni dopust do prve godine mlađeg djeteta) nije opravdan razlog za nezaposlenost, a obzirom se radi o zdravoj djeci koja se razvijaju sukladno svojoj dobi, dakle radi se o redovnom načinu podizanja djece koji ne iziskuje izvanredne napore, povećanu skrb i brigu ili dodatno vrijeme.

24. Isto tako, sud opravdanim razlogom za rad na 1h/dnevno ne smatra niti okolnost što dijete pohađa vrtić na 4h/dnevno budući razlog navedenog nije nemogućnost ostvarenja cjelodnevnog boravka ili postojanje specifičnih razloga na

strani djeteta zbog kojih isto nije u mogućnosti boraviti u vrtiću redovno vrijeme, već je razlog, kako barem navodi potrošač, prilagođavanje djeteta vrtiću koje još uvijek traje iako je dijete krenulo u vrtić u rujnu/2025.

25. Međutim, prilagođavanje djeteta vrtiću može biti opravdani razlog za rad na 1h/dnevno samo u razdoblju neposredno nakon početka pohađanja vrtića koje je i predviđeno za prilagodbu uz pomoć roditelja, ali ne i nakon tog razdoblja, a posebice ne i pet mjeseci nakon kretanja u vrtić.

26. Slijedom navedenog, sud smatra da skrb o djeci, u ovom konkretnom slučaju, nije opravdani razlog za nezaposlenost odnosno rad na 1h/dnevno jer se radi o redovnom načinu podizanja djece koje ne iziskuje dodatno vrijeme, napor i skrb, a u tim (redovnim) okolnostima si nezaposlenost odnosno skraćeno radno vrijeme mogu omogućiti samo osobe kojima nisu potrebni prihodi od radnog odnosa, a potrošaču su ti prihodi potrebni barem za namirenje tražbina svojih vjerovnika.

27. Štoviše, sama okolnost što je potrošač odlučio biti nezaposlen u vrijeme kada tražbine vjerovnika već godinama nisu bile namirene ukazuje na nesavjesnost njegovog postupanja i nedostatak volje da namiri tražbine svojih vjerovnika, a takav pogrešan odnos prema vlastitim obvezama i vjerovnicima se nije niti naknadno promijenio.

28. Upravo suprotno, umjesto promjene odnosa prema vlastitim obvezama, iz opisanog postupanja potrošača je jasno da isti niti nije zainteresiran namiriti tražbine svojih vjerovnika niti je to voljan učiniti iako bi, objektivno, to barem djelomično mogao učiniti i to zasnivanjem radnog odnosa na puno radno vrijeme, a čime bi se znatno povećali njegovi prihodi u odnosu na sadašnjih 150,00 eura mjesečno.

29. Stoga, obzirom na sve navedeno, sud smatra da odnos potrošača prema njegovim obvezama nije savjestan i odgovoran, već, upravo suprotno, potrošač niti ne želi namiriti tražbine svojih vjerovnika, zbog čega, izbjegavanjem zasnivanja radnog odnosa na puno radno vrijeme, namjerno onemogućuje namirenje predmetnih tražbina (barem djelomično namirenje), zbog čega se potrošača ne može smatrati poštenim u smislu članka 2. stavak 1. ZSP-a.

30. Postupak stečaja potrošača se može otvoriti ako potrošač nije sposoban za plaćanje (članak 5. ZSP-a) te ako je potrošač pošten (članak 2. stavak 1. ZSP-a), dakle za otvaranje stečaja potrošača moraju kumulativno biti ispunjena oba uvjeta (nelikvidnost i poštenje), a postojanje navedenih uvjeta se utvrđuje na temelju podataka o imovini i dugovima potrošača te na temelju iskaza samog potrošača, zbog čega se i održava ročište radi rasprave o uvjetima za otvaranje postupka stečaja potrošača (članak 53. stavak 2. ZSP-a).

31. Budući je sud utvrdio da potrošač nije pošten (članak 2. stavak 1. ZSP-a), nisu ispunjeni kumulativni uvjeti iz članka 5. ZSP-a, u vezi s člankom 2. stavak 1. ZSP-a, slijedom čega je odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, 20. travnja 2026.

Sudac:
Mirna Jakovac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku 15 dana od dana dostave ovog rješenja. Žalba se podnosi ovom sudu pisanim putem u četiri (4) primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

Smatra se da je dostava rješenja obavljena istekom osmog dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova (članak 25. stavak 2. ZSP-a).

Žalba ne odgađa provedbu rješenja (članak 27. stavak 2. ZSP-a).

DNA:

Svim sudionicima - putem mrežne stranice e-oglasna ploča sudova.

Poštom (članak 56. ZSP-a):

1. Potrošaču

Broj zapisa: **9-30887-86e6d**

Kontrolni broj: **07a3c-64e09-76679**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.